

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ราชาธิราช ตอน กำเนิดมะกะโท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง การอ่านข้อความที่เป็นการบรรยายหรือพรรณนา
รายวิชา พื้นฐานภาษาไทย รหัส ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การบรรยาย คือ การเล่าเรื่อง การกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน โดยชี้ให้เห็นฉาก สถานที่ เวลา เหตุการณ์สาเหตุที่ก่อให้เกิด สภาพแวดล้อม บุคคลที่เกี่ยวข้องตลอดจนผลที่เกิดจากเหตุการณ์นั้น ๆ เนื้อหาในการบรรยายอาจเป็นเรื่องจริง เช่น ประวัติบุคคล เรื่องเล่าจากประสบการณ์หรือเป็นเรื่องสมมติ เช่น นิทาน นิยาย เรื่องสั้นที่มีการเล่าเรื่อง

การพรรณนา คือ การให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นอาจจะเป็นบุคคล วัตถุ สถานที่หรือเหตุการณ์ช่วงใดช่วงหนึ่ง โดยพรรณนาส่วนประกอบแต่ละส่วนให้แจ่มแจ้งหรือชี้ให้เห็นลักษณะเด่นของสิ่งนั้น ๆ

ข้อความที่เป็นการบรรยาย คือ ข้อความที่เป็นการเล่าเรื่อง การกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน โดยชี้ให้เห็นฉาก สถานที่ เวลา เหตุการณ์สาเหตุที่ก่อให้เกิด สภาพแวดล้อม บุคคลที่เกี่ยวข้องตลอดจนผลที่เกิดจากเหตุการณ์นั้น ๆ เนื้อหาในการบรรยายอาจเป็นเรื่องจริง เช่น ประวัติบุคคล เรื่องเล่าจากประสบการณ์หรือเป็นเรื่องสมมติ เช่น นิทาน นิยาย เรื่องสั้นที่มีการเล่าเรื่อง

ข้อความที่เป็นการพรรณนา คือ ข้อความที่เป็นการให้รายละเอียดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สิ่งนั้นอาจจะเป็นบุคคล วัตถุ สถานที่หรือเหตุการณ์ช่วงใดช่วงหนึ่ง โดยยกพรรณนาส่วนประกอบแต่ละส่วนให้แจ่มแจ้งหรือชี้ให้เห็นลักษณะเด่นของสิ่งนั้น ๆ

ตัวอย่างการบรรยาย

“ผมเกิดที่บ้านสวน ธนบุรี หน้าบ้านติดคลองวัดดอกไม้ไม่ไกลจากสถานีตำรวจบุปผารามปัจจุบันมากนัก สถานีตำรวจแห่งนี้สร้างมาก่อนผมเกิด แต่ไม่ได้มีรูปร่างหน้าตาอย่างที่เป็นอย่างทุกวันนี้ เดิมเป็นเรือนไม้สูง พื้นชั้นล่างลาดซีเมนต์ มีเรือนพักตำรวจเป็นเรือนแถวเก่าๆไม่กี่ห้อง หน้าโรงพักมีถนนผ่านกลาง ฝั่งตรงข้ามคือวัดดอกไม้ ซึ่งเป็นศััพท์ชาวบ้าน ภาษาราชการเรียกว่า วัดบุปผาราม”

เด็กบ้านสวน ของ พ.เนตรรังษี

ตัวอย่างการพรรณนา

“อ้อมผ่านไม้ใหญ่ขนาดสองโอบ กองธงทั้งสี่พบเห็นพญาลอมอบชุกอยู่กลางกอหญ้าเหลืองเกรียมหน้าแดงสดใสดั่งสีน้ำคร่ำ ขนปีกเลื่อมระยับจับแดดเป็นสีเขียวกำแกมคราม แล้วทาทัບด้วยทองแจ่มจนสว่างไสว ขนหางอ่อนโค้งราวแก้งัดดัด เหลือบแว้งแว้ง กลมกลืนอ่อนแก่ดูเรียวยาว หงขนอกอ่อนนุ่มดูนวลเนียนราวไม่เคยคลุกฝุ่นเฝ้าละอองดิน”

หุบเขากินคน ของ มาลา คำจันทร์